

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

zo 14. júla 2016*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Súdna spolupráca v občianskych veciach — Nariadenie (ES) č. 44/2001 — Článok 22 bod 4 — Súdna právomoc pre spory v oblasti duševného vlastníctva — Článok 71 — Dohovory uzavreté členskými štátmi v osobitných oblastiach — Dohovor štátov Beneluxu v oblasti duševného vlastníctva — Súdna právomoc pre spory týkajúce sa ochrannej známky a vzorov Beneluxu — Článok 350 ZFEÚ“

Vo veci C-230/15,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Rechtbank Den Haag (súd v Haagu, Holandsko) z 13. mája 2015 a doručený Súdnemu dvoru 20. mája 2015, ktorý súvisí s konaním:

Brite Strike Technologies Inc.

proti

Brite Strike Technologies SA,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory M. Ilešič (spravodajca), sudcovia C. Toader, A. Rosas, A. Prechal a E. Jarašiūnas,

generálny advokát: H. Saugmandsgaard Øe,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Európska komisia, v zastúpení: M. Wilderspin a R. Troosters, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 26. mája 2016,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: holandčina.

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 22 bodu 4 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 12, 2001, s. 1; Mim. vyd. 19/004, s. 42).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Brite Strike Technologies Inc. so sídlom v Massachusetts (Spojené štáty americké) a spoločnosťou Brite Strike Technologies SA so sídlom v Luxemburgu (Luxembursko), ktorým sa Brite Strike Technologies Inc. domáha zrušenia ochrannej známky, ktorej majiteľom je Brite Strike Technologies SA.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Podľa odôvodnení 11 a 12 nariadenia č. 44/2001:
 - „(11) Normy súdnej právomoci musia byť vysoko predvídateľné a vychádzať zo zásady, že právomoc sa všeobecne zakladá podľa bydliska žalovaného a právomoc založená na tomto kritériu musí byť vždy k dispozícii, okrem určitých presne vymedzených situácií, keď predmet konania alebo zmluvná voľnosť účastníkov odôvodňuje iné kritérium väzby. ...
 - (12) Okrem bydliska žalovaného musia byť k dispozícii aj alternatívne kritériá právomoci založené na úzkej väzbe medzi súdom a žalobou alebo na účely uľahčenia efektívneho výkonu súdnictva.“
- 4 Podľa článku 1 ods. 1 tohto nariadenia sa toto nariadenie „uplatní v občianskych a obchodných veciach bez ohľadu na povahu súdu alebo tribunálu. Neuplatní sa najmä na daňové, colné a správne veci“.
- 5 Článok 22 bod 4 prvý pododsek nariadenia č. 44/2001, ktorý sa nachádza v oddiele 6 kapitoly II tohto nariadenia, nazvanom „Výlučná právomoc“, stanovoval:

„Výlučnú právomoc majú tieto sudy bez ohľadu na bydlisko:

...

 4. v konaniach týkajúcich sa registrácie alebo platnosti patentov, ochranných známk, priemyselných vzorov alebo iných práv, ktoré sa musia registrovať alebo o u ktorých sa musí žiadať o ochranu, súd členského štátu, v ktorom sa žiadosť o registráciu alebo ochranu podala, v ktorom sa registrácia alebo ochrana poskytli alebo podľa právneho nástroja spoločenstva alebo medzinárodného dohovoru sa za poskytnuté považujú.

...“
- 6 Článok 67 nariadenia č. 44/2001, ktorý sa nachádza v kapitole VII tohto nariadenia s názvom „Vzťah k iným právnym nástrojom“, stanovoval:

„Toto nariadenie nemá vplyv na uplatňovanie ustanovení upravujúcich právomoc a uznávanie a výkon rozsudkov v špecifických veciach, ktoré sú obsiahnuté v právnych nástrojoch spoločenstva...“.

- 7 Článok 69 uvedeného nariadenia obsahoval zoznam dohovorov a zmlúv medzi niektorými členskými štátmi, ktoré členské štáty uzavreli pred nadobudnutím účinnosti nariadenia č. 44/2001 a stanovoval, že toto nariadenie nahrádza tieto dohovory a zmluvy, ak sa týkajú oblastí, na ktoré sa uvedené nariadenie uplatňuje.
- 8 Článok 71 nariadenia č. 44/2001, ktorý sa tiež nachádza v kapitole VII tohto nariadenia, stanovoval:
- „1. Toto nariadenie nemá vplyv na dohovory, ktorých sú členské štáty zmluvnými stranami a ktoré upravujú právomoc alebo uznávanie a výkon rozsudkov v špecifických veciach.
2. Na účely jednotného výkladu sa odsek 1 bude uplatňovať takto:
- a) toto nariadenie nebráni súdu členského štátu, ktorý je zmluvnou stranou dohovoru týkajúceho sa špecifickej veci, aby si založil právomoc podľa tohto dohovoru, aj keď žalovaný má bydlisko v inom členskom štáte, ktorý nie je zmluvnou stranou tohto dohovoru. ...
- ...“
- 9 Podľa článku 76 nariadenie č. 44/2001 nadobudlo účinnosť 1. marca 2002.
- 10 Nariadenie č. 44/2001 bolo zrušené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 2012, s. 1), ktoré sa uplatňuje od 10. januára 2015.
- 11 Pravidlá uvedené v článku 22 bode 4 a článkoch 67 a 71 nariadenia č. 44/2001 boli prevzaté v článku 24 bode 4 a článkoch 67 a 71 nariadenia č. 1215/2012.
- 12 Článok 69 nariadenia č. 1215/2012 stanovuje:
- „S výnimkou článku 70 a článku 71 nahrádza toto nariadenie medzi členskými štátmi dohovory upravujúce tie isté veci, na ktoré sa uplatňuje toto nariadenie. Nahrádzajú sa najmä dohovory zahrnuté v zozname, ktorý vyhotovila Komisia podľa článku 76 ods. 1 písm. c) a článku 76 ods. 2.“
- 13 Spor vo veci samej bol predložený vnútroštátnemu súdu 21. septembra 2012, preto sa otázka súdnej právomoci položená v návrhu na začatie prejudiciálneho konania bude posudzovať podľa nariadenia č. 44/2001.

DBDV

- 14 Dohovor štátov Beneluxu v oblasti duševného vlastníctva (ochranné známky a vzory) z 25. februára 2005, ktorý podpísali v Haagu Belgické kráľovstvo, Luxemburské veľkovevodstvo a Holandské kráľovstvo (ďalej len „DBDV“), vstúpil do platnosti 1. septembra 2006.
- 15 DBDV nahrádza Jednotný zákon štátov Beneluxu o ochranných známkach (ďalej len „ZBOZ“) a Jednotný zákon štátov Beneluxu o priemyselných vzoroch (ďalej len „ZBPV“).
- 16 ZBOZ nadobudol účinnosť 1. januára 1971 a bol pripojený k Dohovoru štátov Beneluxu v oblasti ochrany známky výrobkov z 19. marca 1962, ktorý vstúpil do platnosti 1. júla 1969. Tento dohovor bol zrušený DBDV.

17 Článok 37 ods. A ZBOZ stanovoval:

„Okrem prípadu výslovne odlišnej dohody sa riadi miestna príslušnosť súdu v oblasti ochranných známkov podľa bydliska žalovaného alebo podľa miesta, kde sporný záväzok vznikol alebo kde sa plnil alebo sa má plniť. Samotné miesto podania alebo zápisu ochrannej známky v nijakom prípade nemožno považovať za základ pre určenie príslušnosti.

Ak vyššie uvedené kritériá nepostačujú na určenie miestnej príslušnosti, žiadateľ sa môže obrátiť na súd v mieste svojho bydliska alebo pobytu, alebo ak nemá bydlisko alebo pobyt na území štátov Beneluxu, na súd podľa svojho výberu, a to buď v Bruseli, Haagu alebo Luxemburgu.“

18 ZBPV nadobudol účinnosť 1. januára 1975 a bol pripojený k Dohovoru štátov Beneluxu v oblasti priemyselných vzorov z 25. októbra 1966, ktorý vstúpil do platnosti 1. januára 1974. Tento dohovor bol tiež zrušený DBDV.

19 Článok 29 ods. 1 ZBPV mal znenie, ktoré zodpovedalo zneniu článku 37 ods. A ZBOZ.

20 Dohovor štátov Beneluxu v oblasti ochranných známkov výrobkov a Dohovor štátov Beneluxu v oblasti priemyselných vzorov sa nenachádzali v zozname obsiahnutom v článku 69 nariadenia č. 44/2001.

21 Účelom DBDV je podľa jeho preambuly najmä „nahradiť dohovory, jednotné zákony a pozmeňujúce protokoly o ochranných známkach a priemyselných vzoroch v štátoch Beneluxu jediným dohovorom upravujúcim systematicky a transparentne súčasne ochranné známky a práva k priemyselným vzorom“ a „nahradiť Úrad pre ochranné známky štátov Beneluxu a Úrad pre priemyselné vzory štátov Beneluxu (ochranné známky a vzory) vykonávajúce svoju úlohu prostredníctvom rozhodovacích a výkonných orgánov, ktoré disponujú osobitnými a doplnkovými právomocami“.

22 Článok 1.2 DBDV stanovuje:

„1. Týmto sa vytvára Organizácia štátov Beneluxu pre duševné vlastníctvo (ochranné známky a vzory)...;

2. Orgánmi Organizácie sú:

a. výbor ministrov...;

b. správna rada...;

c. Úrad štátov Beneluxu pre duševné vlastníctvo (ochranné známky a vzory)...“

23 Článok 1.5 DBDV spresňuje:

„1. Organizácia má sídlo v Haagu.

2. Úrad sídli v Haagu.

3. Orgány Úradu môžu mať sídlo na inom mieste.“

24 Článok 2.2 DBDV stanovuje:

„... Výlučné právo k ochrannej známke vzniká zápisom ochrannej známky, ktorej prihláška bola podaná na území štátov Beneluxu (prihláška v štátoch Beneluxu) alebo vyplýva zo zápisu na medzinárodnom úrade (medzinárodná prihláška).“

25 Podľa článku 2.4 *initio* a písm. f) DBDV:

„Právo k ochrannej známke nevznikne:

...

f. zápisom ochrannej známky, ktorá nebola prihlásená v dobrej viere najmä:

1. prihláška, ktorá bola podaná s vedomím alebo neospravedlniteľnou nevedomosťou o obvyklom používaní v dobrej viere podobnej ochrannej známky označujúcej podobné výrobky alebo služby v posledných troch rokoch na území štátov Beneluxu treťou osobou, ktorej nebol udelený súhlas;
2. prihláška, ktorá bola podaná s vedomím o obvyklom používaní v dobrej viere vyplývajúcim z priamych vzťahov podobnej ochrannej známky označujúcej podobné výrobky alebo služby v posledných troch rokoch mimo územia štátov Beneluxu treťou osobou, okrem prípadu, že jej bol udelený súhlas alebo toto vedomie nadobudla až po začatí používania prihlasovateľom ochrannej známky na území štátov Beneluxu.“

26 Článok 2.5 DBDV uvádza:

„1. Prihláška ochranných známk Beneluxu sa podáva buď na vnútroštátnych úradoch, alebo na Úrade vo forme stanovenej vykonávacím nariadením....

...

4. Ak sa prihláška podá na vnútroštátnom úrade, tento úrad postúpi prihlášku Beneluxu Úradu bez meškania hneď po tom, ako bola prihláška u neho podaná, alebo hneď po tom, ako zistí, že prihláška spĺňa stanovené podmienky.

...“

27 Podľa článku 2.8 DBDV:

„1. Bez toho, aby tým bolo dotknuté uplatnenie článkov [týkajúcich sa dôvodov zamietnutia, ktoré môže Úrad uplatniť, a námietky, ktorú možno pred Úradom vzniesť], sa prihlasovaná ochranná známka pre výrobky alebo služby uvedené prihlasovateľom zapíše, ak sú splnené ustanovenia vykonávacieho nariadenia. ...

2. Prihlasovateľ môže po splnení všetkých podmienok uvedených v článku 2.5 v súlade s ustanoveniami vykonávacieho nariadenia požiadať Úrad, aby bez meškania ochrannú známku zapísal. Články [týkajúce sa dôvodov zamietnutia, ktoré môže Úrad uplatniť, a námietky, ktorú možno pred Úradom vzniesť] sa uplatňujú na takto zapísané ochranné známky, pričom je Úrad oprávnený rozhodnúť o výmaze zápisu a majiteľ ochrannej známky môže v odvolacom konaní požiadať o jeho zachovanie.“

28 Článok 2.10 ods. 2 DBDV dodáva, že „Úrad zapisuje medzinárodné prihlášky, ktorými sa žiada o rozšírenie ochrany na území štátov Beneluxu“.

29 Článok 2.28 ods. 3 DBDV stanovuje:

„Ak sa majiteľ skoršej prihlasovanej ochrannej známky alebo tretia osoba uvedená v článku 2.4 písm.... f) stane účastníkom konania, môže každý dotknutý účastník podať návrh na vyhlásenie neplatnosti:

...

b. zápisu, ktorým nebolo priznané právo k ochrannej známke podľa článku 2.4 písm. ... f);... neplatnosť vyplývajúca z článku 2.4 písm. ... f) musí byť namietaná v lehote päť rokov odo dňa zápisu. ...“

30 Článok 4.6 DBDV, nazvaný „Miestna príslušnosť“, stanovuje:

„1. Okrem prípadu výslovne odlišnej dohody sa riadi miestna príslušnosť súdu v oblasti ochranných znáмок a vzorov podľa bydliska žalovaného alebo podľa miesta, kde sporný záväzok vznikol alebo kde sa plnil alebo sa má plniť. Samotné miesto podania alebo zápisu ochrannej známky v nijakom prípade nemožno považovať za základ pre určenie príslušnosti.

2. Ak vyššie uvedené kritériá nie sú dostatočné na určenie miestnej príslušnosti, žalobca môže podať žalobu na súd v mieste svojho bydliska alebo pobytu, alebo ak nemá bydlisko alebo pobyt na území štátov Beneluxu, na súd podľa svojho výberu, a to buď v Bruseli, Haagu alebo Luxemburgu.

3. Súdny uplatnia pravidlá upravené v ods. 1 a 2 aj bez návrhu a výslovne určia svoju príslušnosť.

...“

31 DBDV sa nenachádza na zozname, na ktorý odkazuje článok 69 nariadenia č. 1215/2012.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

32 Brite Strike Technologies SA je spoločnosť so sídlom v Luxemburgu, ktorá patrí sieti distribuujúcej výrobky taktického osvetlenia vyvíjané americkou spoločnosťou Brite Strike Technologies Inc.

33 Dňa 4. februára 2010 Brite Strike Technologies SA podal prihlášku pre slovné označenie „Brite Strike“ na zápis ochrannej známky Beneluxu.

34 Úrad štátov Beneluxu pre duševné vlastníctvo (ochranné známky a vzory) so sídlom v Haagu (Holandsko) tento zápis vykonal.

35 Dňa 21. septembra 2012 Brite Strike Technologies Inc. podala na Rechtbank Den Haag (súd v Haagu) žalobu proti spoločnosti Brite Strike Technologies SA s návrhom, aby uvedená ochranná známka bola vyhlásená za neplatnú podľa článkov 2.4 a 2.28 DBDV.

36 Podaním prihlášky dotknutej ochrannej známky Brite Strike Technologies SA údajne nekonala v dobrej viere. Vzhľadom na skutočnosť, že vedela, že slovné označenie „Brite Strike“ Brite Strike Technologies Inc. používala v štátoch Beneluxu, Brite Strike Technologies SA toto označenie dala zapísať len s jediným cieľom, a to získať výlučné právo na používanie tohto označenia a zabrániť tak spoločnosti Brite Strike Technologies Inc. pokračovať v používaní uvedeného označenia v štátoch Beneluxu.

37 Brite Strike Technologies SA vzniesla námietku nedostatku právomoci. Podľa nej mala byť žaloba podaná v Luxemburgu a nie v Haagu.

38 Rechtbank Den Haag (súd v Haagu) konštatuje, že ak sa má uplatniť pravidlo právomoci uvedené v článku 4.6 DBDV, vyplýva z toho, že nemá právomoc rozhodovať o tomto spore. Ak by však platilo pravidlo právomoci uvedené v článku 22 bode 4 nariadenia č. 44/2001, bol by príslušný na rozhodnutie.

39 Bolo by preto potrebné preskúmať vzťah medzi nariadením č. 44/2001 a DBDV.

- 40 V tejto súvislosti Rechtbank Den Haag (súd v Haagu) cituje rozsudok Gerechtshof Den Haag (Odvolací súd v Haagu) z 26. novembra 2013. V bodoch 28 až 34 tohto rozsudku uvedený odvolací súd konštatoval, že vzhľadom na skutočnosť, že DBDV bol uzavretý po nadobudnutí účinnosti nariadenia č. 44/2001, pravidlo určenia právomoci uvedené v článku 22 bode 4 tohto nariadenia má prednosť.
- 41 Rechtbank Den Haag (súd v Haagu) sa však domnieva, že otázku týkajúcu sa vzťahu medzi nariadením č. 44/2001 a DBDV je potrebné predložiť Súdnemu dvoru.
- 42 Za týchto podmienok Rechtbank Den Haag (súd v Haagu) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa DBDV [z dôvodov uvedených v bodoch 28 až 34 rozsudku Gerechtshof Den Haag (Odvolací súd v Haagu) z 26. novembra 2013 a iných dôvodov] považovať za neskorší dohovor, takže jeho článok 4.6 neplatí ako špeciálne ustanovenie v zmysle článku 71 [nariadenia č. 44/2001]?

V prípade kladnej odpovede na túto otázku:

2. Vyplýva z článku 22 bodu 4 [nariadenia č. 44/2001], že medzinárodnú právomoc rozhodnúť vo veci majú tak belgické, ako aj holandské a luxemburské súdy?
3. V prípade zápornej odpovede [na druhú otázku], ako sa má v prípade, o aký ide v tejto veci, určiť, či majú medzinárodnú právomoc belgické, holandské alebo luxemburské súdy? Možno pri tomto (bližšom) určení medzinárodnej právomoci (predsa len) uplatniť článok 4.6 Dohovoru štátov Beneluxu?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

- 43 Na úvod treba konštatovať, že spor, o aký ide medzi spoločnosťami Brite Strike Technologies Inc. a Brite Strike Technologies AS, môže spadať do pôsobnosti DBDV, ako aj do pôsobnosti nariadenia č. 44/2001.
- 44 Tento spor sa na jednej strane týka platnosti zápisu ochrannej známky Beneluxu a malo by sa, ako vyplýva z rozhodnutia vnútroštátneho súdu, o ňom rozhodnúť na základe článkov 2.4 a 2.28 DBDV.
- 45 Na druhej strane z vloženia „v konaniach týkajúcich sa registrácie alebo platnosti... ochranných známk a vzorov...“ do kapitoly II oddielu 6 nariadenia č. 44/2001 nevyhnutne vyplýva, že platnosť zápisu ochranných známk patrí k „občianskym a obchodným veciam“ uvedeným v článku 1 ods. 1 tohto nariadenia.
- 46 Vzhľadom na to, že pravidlo určenia právomoci súdov uvedené v článku 22 bode 4 nariadenia č. 44/2001 je nezlučiteľné s pravidlom určenia právomoci súdov osobitne stanoveným v článku 4.6 DBDV pre spory týkajúce sa ochranných známk a vzorov Beneluxu, je potrebné určiť, ktoré z týchto dvoch ustanovení sa uplatní.
- 47 Práve v tomto kontexte sa vnútroštátny súd svojou prvou otázkou v podstate pýta, či sa má článok 71 nariadenia č. 44/2001 vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby sa pravidlo určenia právomoci súdov pri sporoch týkajúcich sa ochranných známk a vzorov Beneluxu, uvedené v článku 4.6 DBDV, uplatňovalo na tieto spory.

- 48 Článok 71 nariadenia č. 44/2001 sa nachádzal v kapitole VII tohto nariadenia, pod názvom „Vzťah k iným právnym nástrojom“, a v odseku 1 stanovoval, že toto nariadenie „nemá vplyv na dohovory, ktorých zmluvnými stranami sú členské štáty, a ktoré upravujú právomoc alebo uznávanie a výkon rozsudkov v špecifických veciach“.
- 49 Napriek použitiu výrazov „dohovory, ktorých zmluvnými stranami sú členské štáty“, ktoré naznačujú, že len dohovory uzavreté všetkými členskými štátmi by mali spadať pod uvedený článok 71, zo znenia odseku 2 písm. a) tohto článku jednoznačne vyplýva, že medzi uvedené dohovory patria aj dohovory, ktoré boli uzavreté len niektorými členskými štátmi.
- 50 Okrem toho zo vzájomného znenia článkov 69 a 71 nariadenia č. 44/2001 vyplýva, že tento posledný uvedený článok, ktorého veľmi všeobecné znenie bolo práve pripomenuté, sa nemá vykladať v tom zmysle, že pokiaľ ide o dohovory, ktoré zaväzujú viaceré členské štáty, uplatňuje sa len pod podmienkou, že jeden alebo viaceré tretie krajiny sú tiež zmluvnou stranou týchto dohovorov.
- 51 Hoci z toho vyplýva, že vzťah medzi pravidlami určenia právomoci súdov stanovenými nariadením č. 44/2001 a pravidlami obsiahnutými v niektorých dohovorech článok 71 nariadenia č. 44/2001 upravuje v prospech týchto dohovorov, toto ustanovenie neumožňuje členským štátom, aby uzavretím nových dohovorov alebo zmenami už platných dohovorov prijali pravidlá, ktoré by mali prednosť pred pravidlami tohto nariadenia (rozsudok zo 4. mája 2010, TNT Express Nederland, C-533/08, EU:C:2010:243, bod 38).
- 52 V tomto kontexte treba pripomenúť, že článok 71 nariadenia č. 44/2001 nahradil článok 57 Bruselského dohovoru z roku 1968 o právomoci a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 299, 1972, s. 32), ktorý v súvislosti s dohovormi týkajúcimi sa špecifických vecí odkazoval na dohovory, ktorými „sú alebo sa stanú“ [*neoficiálny preklad*] členské štáty zmluvnými stranami. Použitím slovného spojenia „alebo sa stanú“ [*neoficiálny preklad*] uvedený článok 57 spresňoval, že pravidlá obsiahnuté v tomto dohovore nebránia uplatneniu iných pravidiel, ku ktorým sa zmluvné štáty zaviazujú v budúcnosti uzatvorením osobitných dohovorov. Toto slovné spojenie nebolo prevzaté v článku 71 nariadenia č. 44/2001 (rozsudok zo 4. mája 2010, TNT Express Nederland, C-533/08, EU:C:2010:243, body 37 a 38).
- 53 Obmedzenie pôsobnosti článku 71 nariadenia č. 44/2001, pripomenuté v bode 51 tohto rozsudku, sa odráža v ustálenej judikatúre, podľa ktorej v prípade spoločných pravidiel už členské štáty nemajú právo uzatvárať medzinárodné zmluvy, ktoré by sa dotýkali týchto pravidiel (rozsudok zo 4. mája 2010, TNT Express Nederland, C-533/08, EU:C:2010:243, bod 38).
- 54 Toto obmedzenie platí aj v prípade uzavretia dohôd medzi členskými štátmi navzájom. Vzhľadom totiž na prednosť, ktorú má vo všeobecnosti právo Únie pred dohovormi uzavretými medzi členskými štátmi (pozri najmä rozsudok z 27. septembra 1988, Matteucci, 235/87, EU:C:1988:460, bod 22 a citovanú judikatúru), uzavretie dohovorov medzi členskými štátmi, ktoré majú vplyv na spoločné pravidlá Únie, je v zásade zakázané.
- 55 V prejednávanej veci je potrebné preskúmať, či DBDV naráža na toto obmedzenie, čo by malo za následok, že článok 71 nariadenia č. 44/2001 nepovoľuje uplatnenie článku 4.6 DBDV na úkor článku 22 bodu 4 tohto nariadenia.
- 56 V rámci tohto preskúmania treba zohľadniť skutočnosť, že DBDV je dohoda uzavretá medzi Belgickým kráľovstvom, Luxemburským veľkovojvodstvom a Holandským kráľovstvom v rámci ich regionálnej únie, t. j. Beneluxu. Článok 71 nariadenia č. 44/2001 treba preto vykladať s prihliadnutím na článok 350 ZFEÚ, ktorý stanovuje, že právo Únie nebráni existencii ani vytváraniu tejto regionálnej únie, ak sa ciele, ktoré táto únia sleduje, nedosiahnu uplatňovaním práva Únie.

- 57 Ako už spresnil Súdny dvor, toto ustanovenie umožňuje Belgickému kráľovstvu, Luxemburskému veľkovoľvodstvu a Holandskému kráľovstvu na základe výnimky z pravidiel Únie ponechať v platnosti pravidlá, ktoré sa uplatňujú v rámci ich regionálnej únie, ak táto regionálna únia je pokročilejšia v zavedení vnútorného trhu (pokiaľ ide o článok 233 EHS, ktorého znenie bolo prevzaté v článku 306 ES, neskôr v článku 350 ZFEÚ, pozri rozsudok zo 16. mája 1984, Pakvries, 105/83, EU:C:1984:178, bod 11, a z 2. júla 1996, Komisia/Luxembursko, C-473/93, EU:C:1996:263, bod 42). Aby bola takáto výnimka odôvodnená, musí okrem iného byť nevyhnutná na riadne fungovanie systému Beneluxu (rozsudok z 11. augusta 1995, Roders a i., C-367/93 až C-377/93, EU:C:1995:261, bod 25, ako aj bod 40).
- 58 Pokiaľ ide o prvú z týchto požiadaviek, treba pripomenúť, že vytvorenie vnútorného trhu v oblasti ochranných známk a vzorov zahŕňa súčasne so systémom titulov Únie s jednotným účinkom upraveným nariadením Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 78, 2009, s. 1), zmeneným a doplneným nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2424 zo 16. decembra 2015 (Ú. v. EÚ L 341, 2015, s. 21), ako aj nariadením Rady (ES) č. 6/2002 z 12. decembra 2001 o dizajnoch spoločenstva (Ú. v. ES L 3, 2002, s. 1; Mim. vyd. 13/027, s. 142), čiastočnú harmonizáciu pravidiel týkajúcich sa ochranných známk a vzorov členských štátov uskutočnenú smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/95/ES z 22. októbra 2008 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známk (Ú. v. EÚ L 299, 2008, s. 25) a smernicou 98/71/ES Európskeho parlamentu a Rady z 13. októbra 1998 o právnej ochrane dizajnov (Ú. v. ES L 289, 1998, s. 28; Mim. vyd. 13/021, s. 120).
- 59 V rámci Beneluxu boli ochranné známky a vzory dotknutých troch členských štátov nahradené titulmi s jednotným účinkom. Tento systém, ktorý existuje súčasne so systémom vzťahujúcim sa na tituly Únie s jednotným účinkom, ktorý zahŕňa čiastočnú harmonizáciu uskutočnenú smernicami 2008/95 a 98/71, je pokročilejší než táto harmonizácia. Ochranné známky a vzory Beneluxu totiž spadajú pod právnu úpravu, ktorá je úplne jednotná, doplnenú spoločnými inštitucionálnymi a procesnými pravidlami. Medzi tieto posledné uvedené pravidlá patrí článok 4.6 DBDV.
- 60 Čo sa týka druhej požiadavky pripomenutej v bode 57 tohto rozsudku, akákoľvek výnimka musí byť na to, aby bola odôvodnená článkom 350 ZFEÚ, nevyhnutná na zabezpečenie riadneho fungovania predmetného systému Beneluxu vzhľadom na účel článku 350 ZFEÚ, ktorý spočíva v zabránení tomu, aby uplatnenie práva Únie nevedlo k dezintegrácii Beneluxu alebo nebolo pre jeho rozvoj (rozsudky zo 16. mája 1984, Pakvries, 105/83, EU:C:1984:178, bod 11, a z 2. júla 1996, Komisia/Luxembursko, C-473/93, EU:C:1996:263, bod 42).
- 61 Pokiaľ ide o článok 4.6 DBDV, treba uviesť, že pravidlo práva Únie, pre ktoré toto ustanovenie ukladá výnimku, je pravidlo týkajúce sa právomoci súdu pre spory v oblasti ochranných známk a vzorov obsiahnuté v článku 22 bode 4 nariadenia č. 44/2001, a neskôr od 10. januára 2015, v článku 24 bode 4 nariadenia č. 1215/2012. Toto pravidlo práva Únie stanovuje ako kritérium právomoci určenia súdov miesto, kde došlo k zápisu (rozsudok z 13. júla 2006, GAT, C-4/03, EU:C:2006:457, bod 22).
- 62 V tejto súvislosti treba uviesť, pokiaľ ide o spory týkajúce sa ochranných známk Európskej únie, že aj normotvorca Únie v súlade s článkom 67 nariadenia č. 44/2001 uložil výnimky z tohto istého pravidla určenia právomoci súdov, keď v článku 97 nariadenia č. 207/2009 stanovil odlišné pravidlo určenia právomoci súdov, ktoré sa najmä zakladá na bydlisku žalovaného, a tak zabezpečuje, že v každom členskom štáte môžu sudy rozhodovať o sporoch týkajúcich sa ochranných známk Európskej únie. Toto pravidlo bráni tomu, aby sa tieto spory koncentrovali na súdoch v Španielskom kráľovstve, teda členského štátu, na ktorého území sa zhromažďujú prihlášky a vedie sa register.
- 63 Vzhľadom na skutočnosť, že ochranné známky a vzory Beneluxu spadajú pod pokročilejší systém zavedený dotknutými tromi členskými štátmi, na štruktúru súdov stanovenú štátmi Beneluxu, ktorá vychádza z decentralizovaného systému doplneného mechanizmom prejudiciálneho konania na Súdnom dvore štátov Beneluxu, a na viacjazyčný charakter tejto regionálnej únie, možno pravidlo

kodifikované v článku 4.6 DBDV, ktoré sa najmä zakladá na bydlisku žalovaného a zabezpečuje, aby o sporoch týkajúcich sa ochranných známk a vzorov Beneluxu mohli rozhodovať podľa jednotlivého prípadu belgické, luxemburské alebo holandské súdy, namiesto ich hromadenia podľa článku 22 bodu 4 nariadenia č. 44/2001, neskôr článku 24 bodu 4 nariadenia č. 1215/2012, na holandských súdoch ako mieste, kde sa centralizujú prihlášky a zápisy a vedie sa register, ako uviedol generálny advokát v bode 41 svojich návrhov a analogicky k tomu, čo konštatoval normotvorca Únie v súvislosti s právomocou súdov pre spory týkajúce sa ochranných známk Európskej únie, kvalifikovať ako nevyhnutné na zabezpečenie riadneho fungovania systému ochranných známk a vzorov Beneluxu.

- 64 Z toho vyplýva, že článok 71 nariadenia č. 44/2001 s prihliadnutím na článok 350 ZFEÚ nebráni Belgickému kráľovstvu, Luxemburskému veľkvojvodstvu a Holandskému kráľovstvu, aby na základe výnimky z článku 22 bodu 4 nariadenia č. 44/2001 a článku 24 bodu 4 nariadenia č. 1215/2012 ponechali v platnosti pravidlo právomoci súdov pre spory týkajúce sa ochranných známk a vzorov Beneluxu, ktoré tieto štáty zaviedli v článku 37 ods. A ZBOZ a článku 29 ods. 1 ZBPV, ktoré bolo neskôr potvrdené článkom 4.6 DBDV.
- 65 Napokon, pokiaľ ide o judikatúru Súdneho dvora, podľa ktorej uplatnenie dohovoru na základe výnimky z pravidla zavedeného Úniou v oblasti súdnej právomoci, uznávania a výkonu rozhodnutí, nemôže mať vplyv na zásady, na ktorých spočíva spolupráca súdov v občianskych a obchodných veciach v rámci Únie, akými sú zásady uvedené v súvislosti s právomocou súdov v odôvodneniach 11 a 12 nariadenia č. 44/2001, a to zásada právnej istoty pre jednotlivcov a riadneho výkonu súdnej právomoci (pozri najmä rozsudky zo 4. mája 2010, TNT Express Nederland, C-533/08, EU:C:2010:243, bod 49, a 19. decembra 2013, Nipponkoa Insurance, C-452/12, EU:C:2013:858, bod 36), treba konštatovať, že ustanovenie, akým je článok 4.6 DBDV, ktoré v prípade právomoci na základe zásady kritéria bydliska žalovaného, doplnenej ďalšími kritériami určenia právomoci založenými na úzkej väzbe s predmetom sporu, je v súlade so zásadami stanovenými v uvedených odôvodneniach 11 a 12.
- 66 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na prvú otázku odpovedať, že článok 71 nariadenia č. 44/2001 s prihliadnutím na článok 350 ZFEÚ nebráni tomu, aby sa pravidlo určenia právomoci súdov pri sporoch týkajúcich sa ochranných známk a vzorov Beneluxu, uvedené v článku 4.6 DBDV, uplatňovalo na tieto spory.

O druhej a tretej otázke

- 67 Vzhľadom na odpoveď na prvú otázku a neuplatniteľnosť článku 22 bodu 4 nariadenia č. 44/2001, ktorá z tejto odpovede vyplýva, nie je potrebné odpovedať na druhú a tretiu otázku.

O trovách

- 68 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

Článok 71 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach s prihliadnutím na článok 350 ZFEÚ nebráni tomu, aby sa pravidlo určenia právomoci súdov pri sporoch týkajúcich sa ochranných

známok a vzorov Beneluxu, uvedené v článku 4.6 Dohovoru štátov Beneluxu v oblasti duševného vlastníctva (ochranné známky a vzory) z 25. februára 2005, ktorý podpísali v Haagu Belgické kráľovstvo, Luxemburské Veľkovevodstvo a Holandské kráľovstvo, uplatňovalo na tieto spory.

Podpisy